

Spaudos centras
„DERLIUS 81“
praneša:

Aplaidumas, kurio neturėtų būti

„Vienybės“ kolūkio žemdirbiai ketvirtadienio žiniomis turėjo nupjovę 74 procentus visų grūdinių kultūrų. Derlius kiek didesnis, nei po 17 ent grūdų iš ha. Javapjūtės baruose darbuojasi 9 kombainai, tiksliau, tiek jų turėtų būti, tačiau pastaruoju metu dažniausiai į laukus tešvyksta 6–7 mašinos. Tokias žinias gavome ūkio kontoroje.

„Vienybės“ kolūkio pirminio pavaruotojas gamybai Juozas Polikevičius buvo dar atviresnis:

— Kombainų darbo tempo daugiau, negu prasti. Vidutiniškai visi jie krūvon sudėjus per dieną priklia vos per 50 tonų grūdų.

Paskui dar patikslino: — Visas bėda, kad kol kas niekaip nepavyksta išsivaduoti iš gedimų: būna dargi tokių momentų, kad iš visų ūky esančių kombainų laukuose gali matyti triušiančius tik du ar tris...

Aščiau, vargiai ar bejamoma apibūdinti žemo kombainų darbo našumo priežastis. Į jas atidžiau gilinant, reikty pastebėti, kad gana atmetinai vienybičių „laukų laivai“ buvo paruošti dar derliaus dorėjimo išvakarėse. Kita vertus, ir šiandien, sugedus kombainui, patyręs kombainininkas, vargu, ar sulauks veiksmingesnės paramos, nes visame ūkyje javapjūtės technikos remontu tesirūpina tik du žmonės: meistras reguliuotojas ir suvirintojas...

— Neturim žmonių, — bėdoja J. Polikevičius. — Stai ir dabar net septyni traktoriai stovi be šeiminių.

Į tokį teiginį beliko pakartoti tradicinį klausimą — o kiek jaunų žmonių ūkis pasiuntė mokytis mechanizatoriaus amato? Tikslaus atsako nesulaukėm, vadinas, panašias dejonas „Vienybėje“ galima tikėtis išgirsti dar ne viena sykį.

Neaukšti kombainų darbo

tempai tik dalinai paaiškina mi atsarginių dalių stoka. Tiesiog negali nepastebėti tokio fakto: dvyliką valandą ūkio laukuose dar nematėme nė vieno dirbančio kombaino. Vyrų dar tebesukiojo apie savo mašinas, jas tepė, remontavosi...

Grūdų derlius į aruodus, bent jau pastaruoju metu, „Vienybėje“ keliauja sunkiai. O kaip jis saugomas, prižiūrimas?

— Bėdų neturėsime, — vartė dokumentus ir minėjo skaičius ūkio vadovai, — 450 tonų žadam pristatyti valstybei, apie 250 tonų apylėm sėklai. Likusį derlių išsaugosim be didesnių problemų...

Optimizmas niekad nebuvo laikomas smerktinu dalyku, tačiau grūdų sandėlininkė Ona Maneikienė šypsotis nenorėjo. Visai neseniai kviečiai buvo pradėję kaisti. Lauku pastebėjus, javai buvo išgelbėti, tačiau nuo panašios situacijos dar neapsidraustai grūdai supilti net į 3 metrų aukščio krūvas. Tame tarpe ir sėkliniai. Niekas neketina teigti, jog vienybičiai nežino, kaip ūkininkauti. Į tokias krūvas grūdus pilti juos, žinia, verčia bėda, nes kolūkyje labai primityvus. Nemaž vien tik rankų darbu besiremiantis sandėlių ūkis, o naujiems slatinams atsirasti vien gerų norų neužtenka.

Beį sykius prižiūrėta ir jų. Domėjomės, kaip ūkyje saugomi ir laikomi pašarai. Sieno, žiūrint pagal planinę užduotį, pasigaminta 91 procentas, kai kurie šio pašaro ruošėjai tebetriusia ir šiandien. Didesnė šieno dalis sukruta karvidžių komplekso daržinėse. Šie pastatai, regis, suręsti dar nenerseniausiai, tačiau ne vienos durys jau spėjo išlūžinėti.

nukelta į 3 pusl.

Su jaunatviška energija

Giedrios dienos, gera kombainininkų nuotaika, draugiškumas ir susiklausymas padeda jiems kuo daugiau prikliti grūdų, artina džiugią kiekvienam žemdirbiui dieną — pjūtės pabaigtuvių šventę.

Per praeitą savaitę jaunieji rajono kombainininkai nukirto 1505 sut. ha javų ir priklė 2058 t grūdų. Sėkmingai per tą laikotarpį padirbėjo „Aukštakalnis“ kolūkio jaunas kombainininkas A. Kavoliūnas, nupjovęs 71 sut. ha javų ir priklė 103 tonas grūdų. Įtemptai trūsė „Už taiką“, Svėdasų ir „Anykščių šilelio“ kolūkių jaunieji kombainininkai V. Gražys, S. Tranas ir G. Puodžiūnas.

Kurklių kolūkio kombainininkas R. Leščiuviene LLKJS Anykščių RK instruktore

LLKJS Anykščių RK instruktore

VISU SALIŲ PROLETARAI. VIENYKITES!

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Linarautis: ir rankomis, ir kombainais

Nerelkia didelio įžvalgumo, kad suprastum, kokio nelengvo ir sudėtingo linarautio šiemet esama. Juo labiau, kad prieš kurį laiką netikėtai atūžusios vėtros bel liūty ant žemės suguldė ir susuko beveik pusę visų „Atžalyno“ kolūkio linų. Jų ūkyje auginama 195 ha. Tačiau įnoringa gamta nepalaužė ūkio šeimininkų ryžto su kaip įmanoma mažesniais nuostoliais išgelbėti derlių: kolūkio valdybos paraginti į sugulusių linų laukus išsiskubino ir jauni, ir seni, atskiromis dienomis rovjų gretos apjungdavo daugiau šimto žemdirbių. Nuo pirmųjų linarautio dienų veiksmingą paramą atžalyniečiams teikia Kavarsko miesto žmonės, tarp kurių nuoširdumu, stropumu ypač pasizymi vietos medikų, kooperatininkų, ryšininkų, kultūros darbuotojų

kolektyvų pasluntiniai.

Reikia pasakyti, jog kol kas darbai vyko gana sunkiai, dažniausiai raunant at rankiniu būdu: prie žemės priplaktus linus — rankomis, tiesesnius — kombainais. Dabar išgulusių linų derlius jau praktiškai baigtas doroti, tad ūkio šeimininkai tikisi, kad likusius plotus baigs rauti mašinos.

Nuo 70 hektarų lauko atžalyniečių linai jau sugabenti ir į daržines. Transportuojant juos į pastoges talkon išeina ūkio specialistai, buhalterijos darbuotojai, statybininkai, gerų žodžių nusipelnė vairuotojai. Visų jų triūsio dėka jau šiandien daržinėse sukruta daugiau nei pusantro šimto tonų nepriekaištingai išdžiovintos „lietuviško šilko“ produkcijos, taigi naujajį darbų sezoną netruko pradėti ir mechanizatoriaus Leono Darasevi-

čiaus prižiūrėta linų kulti-

mojl.

— Šiemet ūkio žemdirbiai iš kiekvieno linų hektaro yra išparelgoję gauti po 4 centnerius pluošto bei 3,7 centnerio sėmenų. Nors tokie užmojai „Atžalyno“ nebe

naujiena, tačiau šiemet norint juos pasiekti, visiems ūkio dirbantiems teks įdėti pastebimai daugiau pastangų ir kruopštumo, — pažymėjo kolūkio valdybos pirmininkas Antanas Žibutis.

K. LITVINAS

Didis pasiekimų įvertinimas

TSKP Centro Komitetas, TSRS Ministrų Taryba, VPSCT ir VLKJS Centro Komitetas, apsvaistę sąjunginio socialistinio lenktyniavimo dėl sėkmingo gyvulių žiemojimo, gyvulininkystės produktų gamybos ir supirkimo padidinimo 1980–1981 metų žiemos laikotarpiu rezultatus, pripažino šio lenktyniavimo nugalėtojus nemazą grupę mūsų respublikos žemdirbių kolektyvų ir juos apdovanojo garbės raštais.

Aukšto įvertinimo už pasiektus laimėjimus gyvulininkystės srityje susilaukė ir mūsų rajono „Anykščių šilelio“ kolūkis, kuris taip pat apdovanotas TSKP CK, TSRS Ministrų Tarybos, VPSCT ir VLKJS CK garbės raštu.

K. d. Inf.

ŽINIOS

APIE DERLIAUS NUĖMIMO EIGĄ IKI 1981 M. RUGPJŪČIO 20 D.

Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikluta grūdų (cent/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nurauta linų (proc.)	Pagaminta pašarų pašar. vnt. vienam sąlyg. galvijui (cent)	Ūkio pavadinimas	Nupjauta javų (proc.)	Prikluta grūdų (cent/ha)	Suvežta šiaudų (proc.)	Nurauta linų (proc.)	Pagaminta pašarų pašar. vnt. vienam sąlyg. galvijui (cent)
Andrioniškis	74	20,4	88	60	8,5	„Puntukas“	73	18,0	83	*	10,7
„Anykščių šilelis“	79	19,7	92	40	5,6	Skemionys	54	14,1	83	*	6,8
„Ateitis“	67	17,7	75	41	6,3	Surdegis	77	20,0	93	*	11,8
„Atžalynas“	75	24,4	70	64	8,5	Svėdasai	90	22,1	93	*	6,4
„Aukštakalnis“	65	19,1	81	*	5,4	„Svyturys“	81	25,7	82	*	7,2
„Aušra“	69	21,1	89	49	6,5	„Už taiką“	98	17,8	56	61	9,2
Cerniachovskio	95	20,4	86	90	5,9	„Vienybė“	73	16,8	92	*	4,5
„Gimtoji žemė“	74	22,2	93	30	12,8	Jakiško t. ūkis	80	18,4	74	*	9,7
„Gintaras“	82	25,1	97	*	8,2	Naujasodžio t. ūkis	69	16,6	80	*	9,9
K. Staro	77	18,2	74	19	5,9	Raguvelės t. ūkis	84	20,2	85	*	9,1
Kurkliai	83	22,6	68	*	11,8	Stakūniškio t. ūkis	95	22,0	95	*	6,6
„Lenino keliu“	71	26,8	70	6	6,2	Sodininkystės t. ūkis	90	28,6	95	*	14,9
Levaniškis	84	21,7	83	17	8,4	Elimininkų eksp. ūkis	83	28,9	66	*	20,3
M. Melnikaitės	66	16,9	70	*	7,6						
„Nevežis“	100	18,2	90	*	10,3						
„Pirmyn į komunizmą“	77	22,7	87	51	9,6						

RAJONE: 78 20,7 83 42 8,7

Anykščių informacinė skaičiavimo stotis

* — neturi plano

Spaudos centras „Derlius -81“ praneša, kad iki 1981 m. rugpjūčio 20 d. javapiūtėje: pirmąja

Ūkio pavadinimas	Nuimta javų proc. iki VIII 20 dienos	Ūkio vadovas	Pirminės partinės organizacijos sekretorius	Vyr. agronomas	Vyr. inžinierius-mechanikas
„Nevežis“	100	J. Karvelis	V. Vaišvila	B. Vilkickas	A. Vidzikauskas
„Už taiką“	98	A. Stukas	V. Maluikiškienė	A. Baura	R. Rimkus
Cerniachovskio	95	I. Taminas	V. Tušas	B. Adomonienė	S. Mikšys

atsilieka

Skemionys	54	J. Augustinas	P. Stankelis	Z. Teresėvičius	B. Sadūnas
„Aukštakalnis“	65	A. Savičius	J. Jasiulienė	V. Karaliūnas	V. Ulys
M. Melnikaitės	66	D. Krikštaponis	A. Bilinskas	M. Mackevičius	A. Eimontas

Politinių dienų renginiai

Net ir svarbiu įvairpūtės darbymečio laikotarpiu, pasinaudoję laisvesniu nuo darbo rytmečiu ar pavakariu, praeitą trečiadienį mūsų rajono atsakingi partiniai ir tarybiniai darbuotojai susitiko su žemdirbių kolektyvų atstovais, dalyvaudami tradicinės Visuotinės politinės dienos renginiuose. Tokių susitikimų metu pokalbiai vyko apie svarbiausius šio meto žemdirbiams iškilusius uždavinius, kad kuo organizuočiau ir sparčiau būtų užbaigti įvairpūtės darbai, kad visuose darbo baruose vyratų drausmingumo, reiklumo ir susiklausymo aplinka, ryžtingiau būtų kovojama už darbų kokybę, ekonomiką ir taupumą, prisilmtu socialistinių įsipareigojimų įvykdymą.

Visuotinės politinės dienos renginiai įvyko „Anykščių šilelio“, Svėdasų ir Kurklių kolūkiuose, Naujasodžio tarybiname ūkyje. Rajono partiniai ir tarybiniai bei komjaunimo darbuotojai, dalyvavę susitikimuose su Klišojamos mechanizuotos kolonos, Rajkoopsąjungos, Ryšių mazgo ir kitų kolektyvų nariais, pasidalino mintimis apie partijos XXVI suvažiavimo nubrėžtus aktualius uždavinius, susijusius su socialistinio lenktyniavimo tobulinimu, darbo našumo didinimu statybinėse organizacijose, darbo kultūros gerinimu aplarnavimo sferos kolektyvuose.

„K. d.“ inf.

Darbštus melioratorius

Dažnai žmogaus profesiją išduoda jo rankos. Tvirtos, įdiržusios byloja apie sunkiam darbui pašvęstas dienas, puošiant ir gražinant žemę. Broniaus Kirdos rankos taip pat liudija, kad jis — žemės draugas. Bronius — melioratorių šeimos narys. Šį kelią pasirinko prieš 18 metų. Padirbėjęs keletą metų, suprato, kad mechanizatoriaus specialybė labai reikalinga. Į pavilijo galinga melioracinė technika. Baigė kursų ir pradėjo dirbti ekskavatoriaus mašinisto padėjėju. Patiko jam ši galinga mašina, malonu buvo žvelgti į užnugaryje nusidriekiančius tiesius griovius.

Ekskavatorininkų darbas

sunkus. Ie pirmieji praeina ten, kur dar nėra dirbust jokia mašina. Paruošia darbų frontą daugiakaušiams ekskavatoriams, kitai technikai, laidoja krūmus, kasa apsauginius griovius, atlieka pagčius reikalingiausius darbus. Bronius ir dabar tebedirba padėjėju. Dirba kartu su P. Mukuliu, senu ir prityrusiu ekskavatorininku. Gamybines užduotis jis įvykdo 110–120 proc. Šių metų septynių mėnesių planą įvykdė 125,2 proc. Aktyviai dalyvauja socialistiniame lenktyniavime. Dažnai įlems pripažįstama pirmoji vieta vienkaušių ekskavatorių darbuotojų tarpe. Abu komunistinio darbo spartuoliai.

Aple Bronių Kirdą darbo draugai atsiliepia tik geru žodžiu.

A. Verikienė
P. JURKSTO nuotraukoje
Bronius Kirda.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1981. VIII. 22

TSKP XXVI SUVAŽIAVIMO NUTARIMUS ĮGYVENDINANT

Turiningas vyndarių poilsis

Darbas žmogui — šventa pareiga. Jam atiduodama visa energija ir sumanumas. Kiekvieno žmogaus triūsas yra tam tikras pastebimas įnašas į viso kolektyvo laimėjimų aruodą. Betgi žmogus nėra nepavargstantis sraigtelis, be perstojo besisukantis įtemptų darbų ritme. Žmogui reikia atokvėpio, reikia pailsinti pavargusias rankas, atplėšti žvilgsnį nuo įprastinio kasdienybės ritmo.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ profsąjungos vietos komitetas deda nemažai pastangų, stengdamasis įvairinti savo darbuotojų laisvalaikį, turiningesnėmis padaryti jam svarbias ir visus metus laukiamas atostogų dienas. Ir TSKP XXVI suvažiavimo nutarimuose yra pabrėžiama, jog reikia visokeriopai vystyti ir tobulinti darbo žmonių poilsio ir turizmo organizavimą. Plėsti galimybes tėvams ilsėtis su vaikais. Gerinti ekskursinį aptarnavimą, aktyviai plėtoti masinę kultūrą ir sportą. Didelis vaidmuo šiame darbe tenka profsąjungoms. Štai, kiekvienais metais gausus būrys vyndarių, pasinaudodami gydymaisiais keliais, taiso sveikatą Palangos, Druskininkų, Likėnų ir kitose respublikos sanatorijose. Medikai rekomenduoja tris metus iš eilės stiprinti sveikatą sanatorijose, tuomet galima tikėtis laukiamų rezultatų. Profsąjungos vietos komitetas, skirstydamas gydomuosius

Pasakoja vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ profsąjungos vietos komiteto pirmininkas R. BUTERLEVICIUS

kelialapius, stengiasi nepažeisti šio principo. Šiais metais Susivienijimo darbo žmonėms išskyrė 29 keliais į sanatorijas. Jais jau pasinaudojo suvenyrų baro darbuotoja D. Bulvydienė, šaltkalvis-remontininkas A. Doroninas, Didžiojo Tėvynės karo veteranas, transporto skyriaus viršininkas V. Parachonka ir kiti. Šiais metais Druskininkų, Likėnų gydyklose ketina savo atostogų metu stiprinti sveikatą vairuotojas H. Sargelis, saugumo technikos inžinierė L. Kapalinskaitė, pilsymo baro darbininkė J. Pūkenienė.

O tu, kurie vien tik nori pailsėti, laukia poilsiniai keliais. Nemažą pluoštą tokių keliais paskirstome Susivienijimo darbuotojams. Mūsų kolektyve darbo žmonės atostogauja vasarą, todėl ir poilsinius keliais daugiausia išnaudoja gražiausiais vasaros mėnesiais. Įdomiai ir turiningai Palangos, Trakų ir kitų kurortinių miestų poilsio namuose savo atostogas praleido darbininkas B. Asminavičius, laboratorijos darbuotoja A. Lukošūnienė, vyr. meistrė T. Vėderienė ir daugelis kitų. Net 165 Susivienijimo darbuotojai šią vasarą su šeimomis išsėjos Susivienijimo nuomojamoje viloje Palangoje, kiti dar rengiasi važiuoti. Nemažas būrys jaunųjų piliečių — mūsų kolektyvo žmo-

nių vaikų savo moksleiviską vasarą praleido pionierių stovykloje Kačerginėje. Kai kuriems Vyno pramonės gamybinio susivienijimo kolektyvo nariams šios vasaros atostogos buvo ypatingai turiningos, palikusios gražius prisiminimus, kaip ekonomistai A. Sablinskienė, dalyvavusiai turistinėje kėlionėje į Jugoslaviją, Vengriją aplankiusiai eksperimentinės laboratorijos viršininkė Z. Makštelienė, komjaunimo aktyvistui R. Gurnikui, pabuvojusiam Vokietijos Demokratinėje Respublikoje. O dvi Susivienijimo darbuotojos — B. Leikaitė ir J. Stepukaitė — pavilijo įdomūs turistiniai maršrutai po Azerbaidžaną ir Gruziją. Trisdešimties Susivienijimo choristų grupelė, drauge dalyvaudant ir jų vadovui B. Meldaikiui, buvo suteikta galimybė penktą dienų pailsėti Sočyje. Pasidalinti darbo patirtimi į Rygą pas giminingų žmonių kolektyvų žmones šiais metais išvydėjome net dvi gausias rocionalizatorių ir visuomenininkų-aktyvistų grupes. Keičiamės delegacijomis su Estijos TSR Valgos, Baltarusijos TSR Mogiliovo vyno gamyklų kolektyvais, alytiškiais šampano gamintojais. O vyndarių ekskursijos į atskirus mūsų ir kaimyninių respublikų miestus, kolektyvinių lankymais Anykščiuose kultūros rūmuose vykstančiuose spektakliuose, kon-

certuose tapo jau įprastu reiškinu. Ir kolektyvo šeimoms narių vaikų stengiamės pradžuginti, nuveždami pažiūrėti sostinės teatruose vykstančio įdomaus vaikiško spektaklio. O tu, kurie sumanė atšvęsti draugų ir giminių būryje šeimynines šventes, paslaugoms Susivienijimo vila, esanti prie Karališkių ežero.

Ziema turi sau būdingą ritmą. Keičiasi ir poilsio formos. Ryškią vietą vyndarių laisvalaikyje užima žiemos spartakiada, į kurią aktyviai įsijungia visų cechų darbuotojai. Išbando jėgas įvairiose sporto rungtyse: dvipūdės gijos kilnojimo, stalo teniso, šaškių, šachmatų, poledinės žūklės varžybose.

Mūsų kolektyvo entuziastai nelieka nuošalyje, aktyviai kasmet dalyvaudami Maisto pramonės darbuotojų respublikiniuose, o taip pat LLKS Anykščių rajono komiteto organizuojamuose turistiniuose saskrydžiuose.

Nemažai šventiškų, įsimintinų akimirkų kolektyvo darbo žmonių atmintyje palieka tradicinės, kasmet rengiamos darbo ir mokslo pirmūnų šventės, veteranų pagerbimo dienos, jaunųjų darbuotojų dienos.

Atėityje stengsimės dar labiau įvairinti savo darbuotojų laisvalaikį, ketiname suburti gamykloje estradinį ansamblį, ieškoti dar įdomesnių poilsio praleidimo formų, kad po atostogų ar poilsio dienų žmogus į darbą grįžtų pailsėjęs, kupinas malonių įspūdžių.

Vaizdinės agitacijos apžiūra

Respublikos bibliotekose vyksta rajonų ir miestų centrinių bibliotekų filialų vaizdinės agitacijos priemonių, jų interjero bei materialinės bazės apžiūra. Jos tikslas — pagerinti bibliotekų filialų materialinę bazę: atnaujinti ir sukurti filialų eksterjerus, interjerus ir vaizdinės agitacijos priemones.

Apžiūros pirmajame ture aktyviai dalyvauja Surdegio biblioteka-filialas. Joje atnaujintos ir naujai paruoštos aukšto politinio ir meninio

lygio vaizdinės agitacijos priemonės. Biblioteką papuošė naujas aštuonių skydų stendas „Naujas žingsnis į didį tikslą“, pasakojantis apie pagrindinius XI penkmečio uždavinius. TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų medžiagos propagandai skirta knygų paroda „Suvažiavimo nutarimus — į gyvenimą“. Skaitykloje išskabinti meniški marksizmo-leninizmo pradininkų portretai, rekomenduojamos literatūros sąrašai,

propaguojantys L. Brežnevo atsiminimų knygas, socialistinį gyvenimo būdą, tarybinę taikos programą. Apžiūrai prasidėjus atnaujinti užrašai ant knygų lentynų, parengti dekoratyviniai elementai, puošiantys bibliotekos interjerą.

Didelį dėmesį skiriame ir skaitytojų vaikų estetinio skonio ugdymui. Vaikų literatūros skyrių papuošėme kelių skydų meniškai apipavidalintais stendais „Mes —

pionieriai“. „Besirenkantiems gyvenimo kelią“. „Mylėkime knygą — žinių šaltinį“. Jaunųjų skaitytojų dėmesį patraukia vitražo tipo piešiniai patriotine tematika, knygų paroda „Simtai mįslių smalsiesiems“.

Vaizdinės ir kitos minėtos priemonės, jaukiai ir estetiškai sutvarkyta aplinka turi įtakos kompleksiniam darbo žmonių auklėjimui, jų politinio ir gamybinio aktyvumo didinimui.

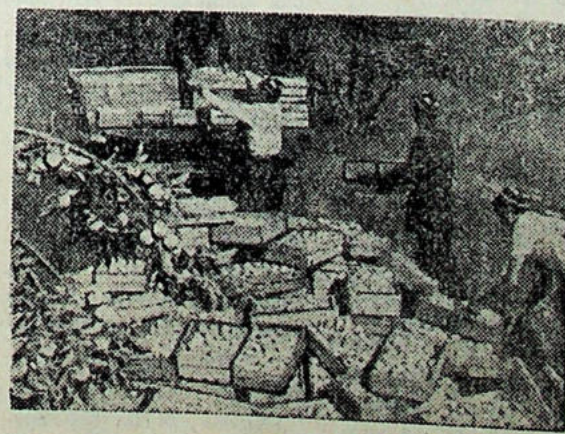
V. Genčiauskienė
Surdegio biblioteka-filialo vadėja

Nauja komjaunimo ekspedicija

LLKS Anykščių rajono komiteto biuras savo posėdyje aptarė komjaunimo ekspedijos „Didžiojo Tėvynės karo metraštis“ tikslus ir uždavinius. Ši ekspedicija, kaip ir ekspedicija „Mano Tėvynė — TSRS“, yra sąjunginio komjaunimo ir jaunimo žygio šlovės vietomis dalis. 1965 metais prasidėjęs masinis patriotinis jaunimo judėjimas vyksta įvairiomis formomis: jaunimo žygio dalyviai organizuoja socialistinį lenktyniavimą už teisę vadintis didvyrio vardu kolek-

tyvu, renka ir kaupia medžiagą apie šlovingas tarybinės liaudies revoliucines kovų ir darbo šlovės tradicijas. Svarbiausias naujos ekspedijos tikslas — užrašyti visų Didžiojo Tėvynės karo dalyvių — frontininkų, partizanų, antifasistų, užnugaryje dirbusių žmonių atsiminimus. Be to, šia akcija siekiama suaktyvinti patriotinį darbą gyvenamosiose vietose, įmonėse, įstaigose, mokyklose. Ekspedicija vyks penkis metus.

„K. d.“ inf.

BUCHAROS SRITIS. Nuimamas obuolių derlius Safricano miškų ūkyje. Oazė dykumoje vadina sodus, pasodintus 48 hektarų plote, atkovoatame iš Kyzylkumų smėlynų. Kasmet sodai duoda žmonėms daugiau kaip 50 tonų aromatingų vaisių.

A. Usmanovo (TASS) nuotr.

Sodų ateitis patikimose rankose

Sodininkystės tarybinio ūkio medelinas pripažintas geriausiu respublikoje. Jis užima 18 ha. Yra 3 laukai. Pirmas laukas — laukiniai poskiepai. Antrasis — vienmečiai skiepai ir trečiasis — dvimečiai skiepai, kuriuos ir realizuojame rudenį. Dar yra du laukai po 1,5 ha dvimečių sodinukų — apie 300.000 — kurių šiemet užteks pirmam laukui užsodinti, ir 1 ha vienmečių sodinukų, kurie bus kasami tik kitais metais. Sėjinius auginame du metus, bet, užbaigus statyti šiltnamį, turėsime juos išauginti per vienerius metus. Plėstis labai negalvojame, nes tai reikalautų daug darbo jėgos.

Turime ką parodyti, kuo pasidžiaugti. Gera dirba medelino brigada. Ji išaugino

ir realizavo 122 tūkstančius sodinukų. Planą įvykdė, pasiekdama 114,6 proc. rentabilumą. Tai gana neblogi rezultatai. Tikimės, kad ir šiais metais jie nebus blogesni. Rezultatai priklauso nuo darbščių žmogaus rankų, jų širdies šilumos.

Nuoširdžiai ir gerai dirba 9 poros akiuotojų aprišėjų: Eleonora Juodelienė, Onutė Mickūnaitė, Janina Korkuzienė, Bronė Juozelskienė, Ona Kadžienė ir kt. Su pagalba minimos ilgametės medelino brigados darbininkės Feonija Lebedevaitė, Jadvyga Girniuvienė, Bronius Antanaitis, Bronė Vilkišienė. Bronė — II-ojo š. m. ketvirčio soclenktyniavimo nugalėtoja. Savo darbščiais tėveliais ir mamytėmis seka ir jaunoji sodininkė karta.

Daug prisidėjo prie akiavimo darbų Audronė Peslekaitė, kuri trečius metus labai sėkmingai darbuojasi šiame darbo bare. Jos jakiuoti medeliai labai gerai prigyja. Audronės jakiuotus medelius apriša Danutė Vilkaitė. Ji irba pirmus metus, bet tikime, kad darbas bus gerai atliktas. Nuo Audronės neatsilieka ir Arvydas Antanaitis. Jis dirba kartu su savo mamyte Jadvyga Antanaitiene. Jo jakiuoti medeliai irgi gana gerai prigyja.

Šiais metais jau jakiuota 190 tūkstančių pirmojo lauko poskiepių. Šiuo metu akiuojamos slyvaitės, bet jau greit šių labai svarbių darbų pabaigtuvės. Kaip lauko šeiminkas džiaugiasi java-

pūtės pabaigtuvėmis, taip mūsų brigadininkas Juozas Petraitis — akiavimo pabaiga.

Pasibaigus akiavimui, darbai medelyne nesibaigia. Bus dauginami serbantai, bus sėjamos kaukazių slyvaitės, sėklos, vėliau seks sėjinių kasimas, pirmojo lauko sodinimas, medelių realizacija. Bus realizuojamos 15-os veislių obelaitės ir 5 veislių slyvaitės. Dažnai pas mus pasigendama vyšnių, bet mes jų neauginame, nes sto. kojame vyšnių sėklos. Dėl menko kriaušių derliaus neturime kriaušių sėklų, todėl ir kriaušių šiemet realizuosime labai mažai.

Bendras realizacijos planas 119 tūkstančių vaismedžių ir

20 tūkstančių valsekrių.

Atsiranda sunkumų realizuojant sodinukus. Labai nelengvas darbas — sodinukų išrovimas, kur, be traktoriaus, labai reikalingos ir kruopščios žmonių rankos. Šiam darbiui mums ypač reikalingi talkininkai.

Labai dažnai ūkiai laiku neatsiima sodinukų. Pavienių asmenų kiekvieną dieną susidaro ilgos eilės, jų poreikį negalime patenkinti, nes didžiąją dalį sodinukų pagal planą parduodame ūkiams.

Pagal medelių realizaciją mūsų ūkis respublikoje užima pirmą vietą, toliau seka Kretingos tarybinis ūkis, Pakenėžio ir Avižienių tarybiniai ūkiai. Visam nelengvam

medelino darbo barul gerai vadovauja medelino brigadininkas komunistas Juozas Petraitis. Tai jaunas, energingas vyras. Baigęs Kauno Miširino tarybinį ūkį-technikumą, įsigijęs agronomo specialybę, tris metus dirbo Saikių tarybiniame ūkyje. Mūsų ūkyje pirmuosius metus dirbo drauge su labai prityrusiu, šiam darbiui paskyrusiu daug metų Lenino ir Darbo Raudonosios vėliavos ordininku Vaclovu Dzevaltausku. Tai iš jo Juozas mokėsi, stengėsi perimti didžiąją Vaclovo darbo patirtį.

Siandien galime tvirtinti, kad Juozas tą darbo patirtį perėmė, nes ir jo vadovaujama brigada verta pagyrimo. Sodų ateitis patikimose rankose.

R. Lesniskauskienė
Sodininkystės tarybinio ūkio pirminės partinės organizacijos sekretorė

Aplaidumas, kurio neturėtų būti

atkelta iš Ipusl.

Pro jas vidun gali įsmukti kas tik nori, ir su bet kokiais ketinimais. Šitai ir iki nelaimės netoli, juo labiau, kad prie visų daržinių nematėm jokių pirminių gaisro gesinimo priemonių. Tas pats ir prie surdaugų pašarų klojimo, kur durys vėlgi atlapos kiekvienam pakeleiviui. Klaidūnų daržinėje dar keisčiau: dalies durų iš viso nėra, o ir išlikusios atrodo kaip po nelikėtai prasitautusio uragano.

Nesitikėjome, kad šičia prisieis šieną laikyti. — skėsčioja rankomis „Vienybės“ kolūkio pirmininko pavaduotojas Juozas Polikevičius.

Na, o elementariausią šeiminkams būdingą tvarką įvesti visgi galima net ir dabar. Tereikia gerų ketinimų.

I traupiečių kaimynystėje prigludusią Levaniškio kolūkio kontorą atvykome per pačius pietus, taigi niekieno netrukdomi galėjome pasišvalgyti po visas patalpas, neišskiriant ir kolūkio pirmininko kabineto. Nuobodžiauti nebuvo kada: čia pat po ranka įvairiausia ūkio dokumentinė medžiaga, archyviniai dokumentai. O kur dar bemaž kiekvieną kabinetą puošiantys radijo, televizijos aparatai, šiuolaikinė skaičiavimo technika? Mums ir viena, ir antra valanda sąžiningai besauginant visą šį levaniškiečių turtą, galop pradėjo rinktis kontoros darbuotojai. Vienai materialai teko neitin maloni pareiga Anykščių rajono Vidaus reikalų skyriui raštiškai paaiškinti apie tokią čia galiojančią „tvarką“, kodėl ant stalų mėtosi griežtos atsiskaitomybės dokumentų tušti blankai, beje, jau iš anksto paženklininti kolūkio antspaudu bei vyriausiojo buhalterio parašu. Kas keisčiausia, tų visų kabinetų šeiminkai traukė pečiaus ir piktinosi: pas mus šitai jau nebe pirmi metai, o nepamename, kad kas būtų prapuolę... Įdomu, jei kas nors, kas nors ims ir prapuls, kur kada levaniškiečiai pradėtų ieškoti kaltininkų?

Reido brigadą pirmučiausia domino įvairių reika-

lai bei derliaus saugojimo ir laikymo klausimai.

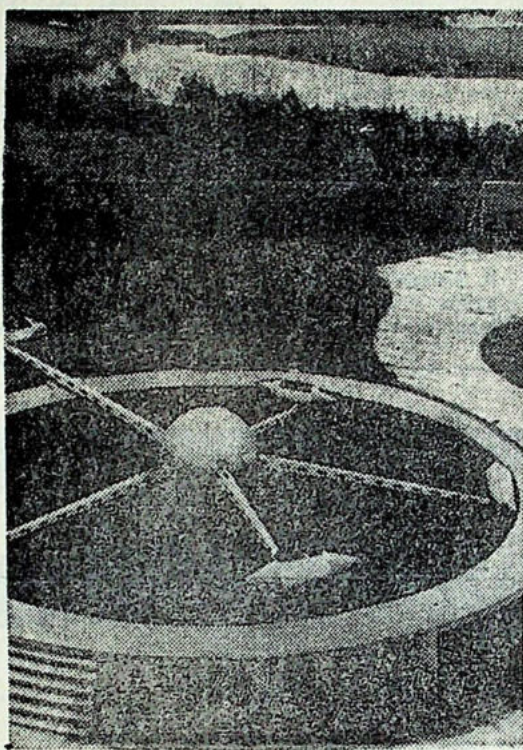
— Kiek grūdų jau turim sandėliuose? Reiktų paskaičiuoti... — truktelėjo pečiais Levaniškio kolūkio vyr. agronomas Albertas Matulionis ir atsisuko į ūkio ekonomistą. Pastarasis tikrai nuleido akis. Kai pagalvojti, tai ne toks jau dosnus ir ne labai lengvai parkeliauja šitometis derlius — kas yra aruoduose, derėtų gerai žinoti, tačiau patikim ūkio kontoros šeiminkų teigimu, jog tikrąją padėtį puikiai žinos mechaninių dirbtuvių darbuotojai...

Bet apsilankymas šičia vėlgi nenužugino. Dirbtuvėse įrengtame stende puikavosi keturiomis dienomis pasenę duomenys. Dirstelėjome į kombainininkų dienyne — tas pats... Tiesa, viena moteriškė tuoj pat suskato juos užpildyti. Tad ir nežinia ką begalvoti apie tikrąją ūkio įvairių tarpusavio soclenktynių atmosferą.

Dirbtuvių vadovų dėmesį atkreipėm ir į tai, jog patalpose aiškiai stokojava didesnio šeiminkininkumo, nėra jokio priešgaisrinio inventoriaus, netvarka naftos bazės teritorijoje. Tas pats ir prie žolės milų agregato: atlapota dargi elektros paskirstymo spinta. Kas įvyktų, jeigu kuris nors neatsargus darbininkas ar koks užklydęs vaikas prikištų pirštus, nesunku suprasti. Yra ir daugiau darbo apsaugos taisyklių pažeidimų, tačiau pirmosios medicinos pagalbos vaistinėle tuščia. Žolės milų agregato pagalba šiuo metu levaniškiečiai džiuvina iš laukų plūstančius pašarnius grūdus, tad, be abejonės, čia neretai lankosi ir ūkio vadovai. Vadinasi, visi žino apie aplaidumą ir netvarką. O reikia ne tik žinoti apie ją, bet ir nedelsiant šalinti.

A. Baronas,
A. Kraujalis,
V. Cekuolis

Anykščių vidaus reikalų skyriaus darbuotojai,
L. Vaitonis
„K. d.“ koresp.

Vaikams ir jaunimui Elektrėnuose nuobodžiauti netenka. Jie turi sporto aikštes prie namų, stadioną, dengtą dirbtinio ledo aikštelę, atrakcionus. Vandens sporto mėgėjams puikiai įrengtas vasaros baseinas. Sporto mokyklą lanko trys šimtai vaikų. Jų paslaugoms 50 baidarių, 20 kanojų, veikia atskiras jachtų klubas. Siemet įvykusiose respublikinėse išklausymo varžybose elektrėniškiai iškovojo pirmąją vietą, o kanojininkai jau trečią kartą iš eilės yra respublikos „Nemuno“ sporto draugijos čempionai. Elektrėnuose populiarios futbolo komandų varžybos tarp atskirų gatvių.

NUOTRAUKIOJE: smagu mažiesiems paskraidyti „lėkluvais“.

M. Baranausko nuotr. (ELTA)

Radijo sąsąuka

Praėjusį ketvirtadienį į Anykščių ryšių mazgą susirinko aukštųjų bei specialiųjų vidurinių mokyklų studentai statybinių ir žemdirbystės būrių vadai, rajono ūkių, organizacijų, priimančių jaunuosius talkininkus, vadovai. Čia vyko radijo sąsąuka, kurios metu aptarti studentų darbo ir buitės są-

lygų gerinimo klausimai, jaunųjų talkininkų pasiekimai, jų bendradarbiavimas su ūkių bei organizacijų jaunimu. I radijo sąsąukos dalyvius kreipėsi LLKS Centro Komiteto pirmasis sekretorius V. Baltrušas, LTSR žemės ūkio ministro pavaduotojas V. Sankauskas, Kaimo statybos ministras A.

Kino siužetas iš Anykščių

Apie tai, kaip dirba ir kultūringai ilsisi „Lenino keliu“ kolūkio žemdirbiai, kaip ūkyje vyksta įvairūs darbai, žemdirbių žiemkenčių sėjai, linarautė, papasakos viena Lietuvos kino studijos populiaraus žurnalo „Tarybų Lietuva“ Nr. 21 dalis.

„Lenino keliu“ kolūkio kino dokumentalistai pasirinko neatsitiktinai. Ūkyje kasmet gerėja darbo ir buitės sąlygos, aukštas mechanizacijos lygis. Už praeitais metais pasiektus aukštus žemės ūkio laimėjimus kolūkiui buvo paskirta LTSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos respublikinės

Vasara — kelionių metas

Šiauliuose ir apylinkėse

Prieš Šiaulius, Salduvės piliakalnio papėdėje Anykščių gėlininkai apžiūrėjo didingą paminklą Tarybinės Armijos karius, Didžiojo Tėvynės karo metais vadavusiems miestą iš hitlerinių okupantų. Monumentui parinkta graži kalvelė šalia senojo piliakalnio, prie kurio 1236 metais žemaičiai sumušė kalavijuočius.

Pagrindinis monumento akcentas — trijų kario figūrų grupė. Ant monumento — barjelas, skirtas 16-ajai lietuviškai divizijai. Jo centre — besiveržianti į ataką karių grupė, šonuose schematiniai divizijos kovų vietos žymj žemėlapiu. Šio monumento autoriai skulptoriai Kestutis Patamsis ir architektė Gražina Pajarskaitė. Monumentas gražiai įsirašęs į Šiaulių miesto rytinio parkščio kalvas.

Aplankėme vieną iš gražiausių respublikoje Irenos ir Antano Pocių sodybą vaizdingoje Bubių gyvenvietėje, jau senokai paskelbtą LSD nario pavyzdine sodyba. Joje daug ko gali pasimokyti gamtą ir grožį mėgstantys žmonės. Maždaug prieš 20 metų čia buvo pelkė ir didžiuliai šlako sąvartynai. Darbščios šeiminkų rankos kantrių ir atkaklių darbu įrengė gražų, švarių tvenkinį, jo pakrantes nusausiną ir išsklė, kad galėtų vėliai

augti įvairiausi dekoratyviniai medžiai, krūmai ir gėlės. Čia dabar auga vertingiausi spygliuočių ir lapuočių medeliai, įvairiausi krūmai, vykusiai suderinti su lauko akmenimis ir akmenų sienelėmis. Gyvenamo namo ir kitų pastatų sienas švelniai dengia nuostabūs stambiažiedžių raganių ir įvairiausių sausmedžių žiedai. Ydi beveik 100 rūšių rožių, daug gumbinų begonijų, astilbių ir kitų vertingų gėlių. Didelė sodybos puošmena — įvairiais vandens augalais apželtas tvenkinys, kuriame įrengta sala, vandenyje plaukioja baltųjų gulbių pora.

Skaisti saulė lydėjo mus į Šiaulius, kur laukė susitikimas su miesto gražiausių sodybų šeiminkais. Jei Gėlių gatvėje Nr. 4c Valerijos Zilinskienės erdvoje sodyboje mus žavėjo nuostabių rožių gausumas, tai Daukanto g. Nr. 36 Aldonos ir Mindaugo Gedvilų sodyboje mus pasitiko žalia veja, stambiais suformuotos tujos, ideali švara ir tvarka. Trečioji mūsų aplankyta sodyba buvo Miširino g. Nr. 34b. Tai Šiaulių miesto gėlininkystės skvriaus narės Aldonos Buožienės įrengti turtingi gėlynai. Čia daug rožių, įvairiausių stambiažiedžių raganių, kitų retų gėlių.

Tačiau tikrą stambiažiedžių raganių karalystę pamatėme Onos ir Stasio Mickų sodyboje, Lysenos g. Nr. 23. Beveik visas čia girdinčias raganių rūšis šeiminkai sėkmingai dauginą. Gražios rožės, vešlios gumbinės begonijos, puikiai augantys kiti augalai byloja apie tai, kad jų šeiminkai yra labai patyrę gėlininkai.

Paskutinį savo viešnagės Šiauliuose puslapi užvertėme Puškino gatvėje Nr. 8 ir 19, aplankydami Onos Mileikienės ir Anelės Tamėnienės sodybas. Pastarojoje mus sužavėjo rausvi hortenzijos žiedai. Iš kiekvienos sodybos šeiminkų turėjome ko pasimokyti.

Alb. Černiauskas
LSD Anykščių gėlininkystės skyriaus valdybos pirmininkas pavaduotojas

KOLEKTYVINIS
DARBAS

3 psl. 1981, VIII, 22

ISSAUGOKIME NYKSTANČIUS

Sakalai, sakalėliai

Ir atskrido, ir atlėkė
Raibas sakalėlis,
Ir atnešė, ir atnešė...
Margą gromatėlę...
Sios ir kitų dainų posmais
labai jausmingai apdainuojame sakalus, sakalėlius. Istoriškai duomenys rodo, kad nuo senų senovės iš plėšriųjų paukščių sakalų šeimos sparnuočiai ypatingai buvo populiariai. Net senovės egiptiečiai labai vertino sakalus. Kai nebuvo tinkamų šaunamųjų ginklų, sakalai labai praversdavo medžioklėse. Prieš tai jie būdavo ilgai ir kantriai dresiruojami. Vėliau, nors medžioklinių šautuvų netrūko, medžioklė su sakalais palaipsniui tapo prabangos užsiėmimu. Praėjo kiek metų, dabar medžioklė ne tik su sakalais, bet ir su ereliais bei viltvanagiais ir paukščiais vanagiais vėl grįžta į mūsų praktikojama Japonijoje, Kinijoje, Korėjoje, Tarybų Sąjungoje, ypač Kirgizijoje. Atgaivinama medžioklė su plėšriais paukščiais Vengrijoje, Vokietijos Demokratinėje Respublikoje. Kai kurie bandymai atliekami ir Lietuvoje.

Beje, medžioklė su sakalais ir kitais plėšriais paukščiais paminėjome ne tam, kad juos gaudytume ir dresiruotume. Bent jau mūsų respublikoje pirmiausia reikėtų sugrąžinti sakalus į žaliąsias girias, nes kai kurios jų rūšys faktiškai nebeegzistuoja. Štai gan stambūs taip vadinami medžiokliniai sakalai Lietuvoje nebeatsiranda. Jie sveria 1200–2000 gramų. Iš viršaus šie sakalai yra pilkšvi su baltomis dryželiais. Kaklas, pagurklis ir apatinė kūno dalis balta su juodais taškais. Grenlandijoje šie sparnuočiai visai šviesios, kartais net baltos spalvos. Už šių kiek mažesni sakalai keleviai. Jie gražiai raibos spalvos, sveria 550–1100 gramų. Nors mūsų respublikoje neperi, bet retkarčiais pastebimi praskrendantys. Taip pat labai retais atvejais galima pamatyti ir raudonkojus sakalus, tiksliau

sakalėlius, nes jie nedideli, sveria vos apie 150 gramų. Ne ką didesni pelėsakaliai. Taip pavadinti todėl, kad minta peliniais graužikais. Surenka ir nemažai vabzdžių. Viršutinės kūno plunksnos rudos su apvaliomis dėmelėmis. Apatinė kūno dalis šviesiau ruda, rusva, išmarginta dėmelėmis. Pelėsakaliai pastebėti Ignalinos, Sakų, Ukmergės ir kai kuriuose kituose rajonuose. Kaip retėjantys ir labai naudingi sparnuočiai yra įrašyti į respublikos Raudonąją knygą.

Nors ir retai, bet Lietuvoje dar gyvena skelsakaliai, gavę tokį vardą todėl, kad labai mėgsta sketes, kitus į jas panašius vabzdžius. Kartais pasimėgauja kokių užsi-žiopsojusiu paukščiuku. Skelsakaliai iš viršaus tamsiai pilki, o apatinėje kūno dalyje baltai su išilginiais raubais.

Startsakalių perėjimas yra užregistruotas Ignalinos,

Luokės, Strvintų ir kai kurių kitų apylinkių miškuose. Pafinėliai iš viršaus melsvai pilki, o patelės rusvos su šviesiomis dėmelėmis. Abiejų apatinė kūno dalis balta su juosvomis dėmelėmis.

Sakalas labai greitai skraido. Jų savotiškas balsas: „ki-ki-ki...“ arba „kje-kje-kje“. Lizdus suka aukštai medžiuose arba užima kitų sparnuočių būstus. Prklauso mai nuo rūšies, jie peri 25–30 dienų. Maždaug po tiek pat dienų jaunikliai palieka lizdą. Visi, ypač mažesnieji sakalai minta pelėmis, pelėnais, žiurkėmis ir vabzdžiais, retkarčiais — nevikriais, pailgiusiais smulkesniais paukšteliais. Sakalai, sakalėliai ypatingai saugotini. Jie tikri gamtos sanitarai ir gyvieji gamtos paminklai.

P. Šlekus
Biologijos mokslų
kandidatas

Kas ten žydi?

ČIOBRELIŠ

Vidurvasario saulė stipriai įkaitina smėlėtą tarpugirį kalvas, pušų apstotas aikštes. Reta žolynų, kurie nebijo vasaros saulėkaitos, lyg niekur nieko žaliuotų smėlynuose. O štai čiobreliui, ateiviui iš stepių, kaip tik labiausiai tinka tie smėlynai ir saulei atviros vietos. Vienas prie kito šliejasi smulkučiai, rausvai violetiniai žiedeliai, juos žiedynų menturės susispietusias aukštyn šiek tiek pakylėję pažeme šliaužiantys stiebai. Pražysta čiobreliai — šviesiu alyvinės spalvos kilimu padengia šilainę. Medumi pakvimpa vėjas...

Diržingas čiobrelio stiebas, žiemą vasarą žaliuojantis mažučiai lapai nedaug vandens teišgarina, tad begipu karšty ir sausą kęsti. Jam kaimynystę palaiko nupalšę pelynai, ugnelė smėžuojantis miškiniai gvazdikai, linksmi žydintys snapučiai. Tik tie žolynai, kurie gali pakeisti troškulį, neieško paunksmės. Stiprus ir malonus čiobrelio kvapas. Lyg būtų jis sugėręs visų sausrumėgių žolynų aromatus, lyg čia kvėpėtų pati pušynuose užsilaukiusi vasara.

Tą malonų kvapą čiobreliams suteikia eteriniai aliejai. Užtat šį augalą vertina kvėpalų gamintojai, be jo neapsieina ir farmacininkai. Pertusinas — vaistas nuo kosulio, gaminamas iš čiobrelių. Vertina čiobrelius ir

bitininkai, nes daug medaus iš jų surenka ir prinesa į avilius bitelės.

KROMINIS KOPOLIS

Kai nualmėja pavasaris, kai būna pačios trumpiausios naktys ir vakaro žara su aušra susieina, lapuočių ir mišriuose miškuose pražysta kūpolis. Tada iškart pamatysi tuos ant stačių šakotų stiebų išplaukusius, iš tolo geltonuojančius žiedus, kuriuos ypač paryškina aštriai ir giliai karpyti violetiniai pažiedžiai. Atrodo, kad kūpolis dovanoja miškui dviejų spalvų žiedus — geltonus ir violetinius. Nebūtų šių ryškiaspalvių žiedų, ir lyg kažko trūktų daugiavarsių, aidžiam vasaros miškui.

Kūminis kūpolis — vienišas augalas. Žydi jis ilgai, visą vasarą, puošia mišką. Turi kūminis kūpolis broliją — pievinį kūpolį, augantį pušynuose, krūmynuose, miško pievelėse. Panašūs jiedu į vienas kitą ir savo gyvenimo būdu, ir žiedais, tik pievinis kukliau atrodo, ne toks ryškiaspalvis, jo pažiedžiai žali.

Dainingas kūpolio vardas. Taip ir prašosi į dainos posmą. Mūsų liaudies dainose, net ir skambiose sutartinėse neretai minimas kūpolis.

MISKINĖ SIDABRAŽOLĖ

Nuštūreno vėjas per pievą, palarsė žalius, iš apačios pilkšvai baltus, pūku pamuštus lyg nužilusius sidabražolės

lygi lapus. N tole jie sidabru blykčioja, mėnėsienos atšvaitu sumirga. Užtat šį daugiametį, tarpukrūmiuose, pamiškėse, drėgnose miškapievelėse, kirtimuose augantį žolyną žmonės tokiu gražiu, tauriai skambančiu vardu pavadino. Dar vadina miškinę sidabražolę deginiu, degimo žole, nes ji ten, kur deges miškas ar pieva, pirmoji iš visų augalų įsikuria.

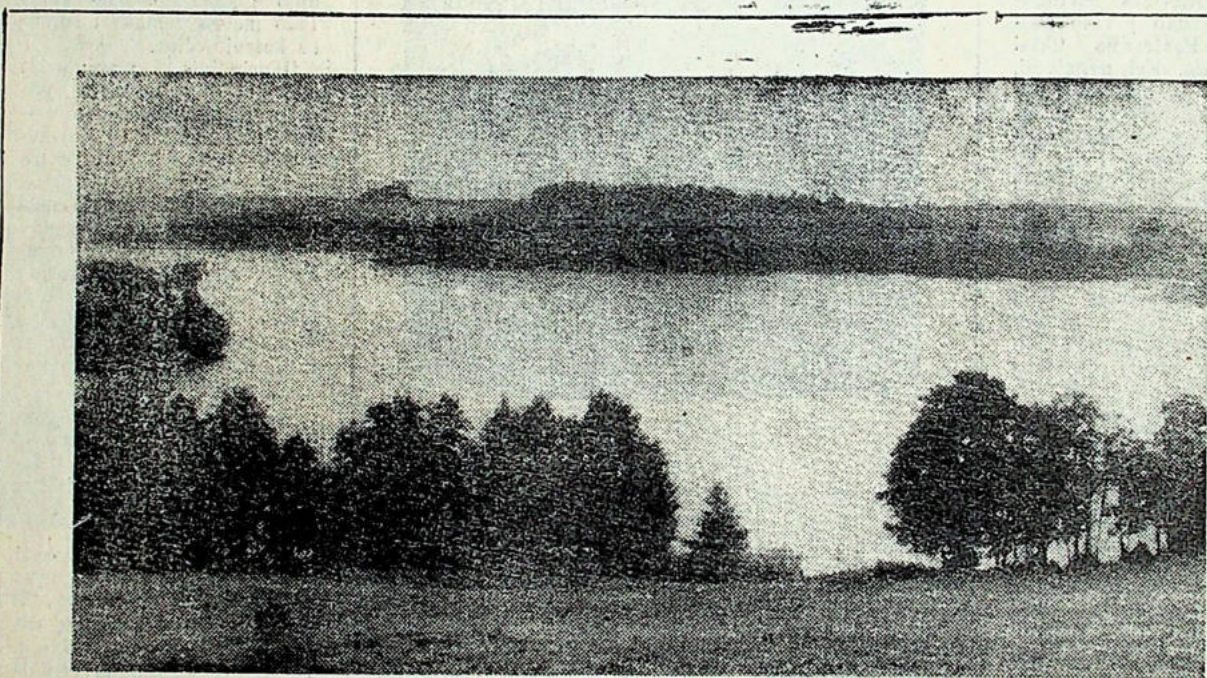
Rusvai rudos, viduje raudonos miškinės sidabražolės šaknys pavasarį išsprogdina ilgakočius trisklaucius, stambiai dantytus, giliai, netaisyklingai iškarpytus lapelius. Kaskart vis labiau veša pavasarinė liety laistomi, spindulių glostomi žolynai. Stiebiai, neatsilieka nuo savo kaimynų sidabražolės. Ant viršūn besišakojančio stiebo ji išaugina bekočius arba labai trumpais kočiais lapus su dviem pleištiškai skiautėtais prielapiais, todėl tie lapai atrodo lyg būtų penkiaškiaučiai, nepanašūs į tuos pamatinius anksti pavasarį sužaliavusius. Beje, sidabražolė tie pirmieji lapai jau tampa nereikalingais, jie nuvysta, nudžiūsta, dabar augalui rūpi žiedus sukrauti, pražysti.

Vasarą miškinė sidabražolė pasitinka išskleidusi savo smulkučius, auksiškai geltonus žiedelius. Tuo, kad šie žiedeliai turi keturis, o ne penkis vainiklapius, miškinė sidabražolė skiriasi nuo kitų savo gentainių. O tų miškinės sidabražolės gentainių botanikai apie 300 priskaičiuoja. 16 sidabražolių rūšių aptinkama pas mus. Žasinė, tikroji, pilkoji, smiltyninė, penkiapirštė, šlaitinė, šiaurinė...

Bet iš visų jų už savo vaistines savybes pagirta, labiausiai žinoma miškinė sidabražolė. Seniau žmonės nuo visokių uždegimų, opų, odos susirgimų, net ir nuo vėžio gydėsi sidabražolės šaknų nuovirais. Ir dabar, kai daug vaistų išrasta, farmacininkai neneigia miškinės sidabražolės gydomosios galios. Vertina šį augalą už raugines savybes kailiadirbiai, galima iš jo išgauti raudoną arba juodą dažų.

Baigiantis vasarai, kai žlogai be paliovos čirpina ir čirpina savo smuikais, baigia žydėti miškinės sidabražolės, užgesa jų tylus ir ramus spindesys.

V. Giedrys

Ežerai — žemės akys.

Vyt. Bagdono nuotr.

Dėkoja

Nuoširdžiai dėkojame Anykščių seklos kokybės inspekcijos darbuotojams, ATI profsąjunginei organizacijai, giminėms ir kaimynams, visiems, kurie užjautė ir padėjo, laidojant dukrą ir seserį Stasę Kaštalianovaitę.

Motina ir brolis

Nuoširdžiai užjaučiame STASĮ MASIULĮ dėl jo brangaus tėvelio mirties. TSO pirminė partinė organizacija

SALOMEJAI ir ANTANUI SABALIAMS Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl mylimo sūnaus netikėtos mirties. M. Melnikaitės kolūkio valdyba

ANTANINAI LADAUSKIENEI ir vaikams Brangiam vyrui mirus, nuoširdžiai užjaučiame reiskia

Cieliai, Kirtikliai, Rimkai, Bučinskaitė.

Anykščių ATI administracija ir profsąjunginė organizacija reiskia nuoširdžiai užjaučiame JUOZUI BARSKUI, tėveliui mirus.

Lehūnų ryšių skyriaus viršininkai VANDAI DAGIENEI Nuoširdžiai užjaučiame skausmo valandą, mirus mylimai mamytėi. Rajono ryšių skyrių viršininkai

Nuoširdžiai užjaučiame PETRĄ VIEDERĮ, mirus mylimam tėveliui. Rubikių medžiotojų būrelis medžiotojai

ANTANINAI LADAUSKIENEI ir jos vaikams Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl brangaus vyro ir tėvelio mirties. M. ir M. Januliai, P. Polikevičienė, D. Marcinkevičienė, L. ir A. Teseckai

Anykščių MK 20-ties metų gyvenamojo namo statybininkai reiskia glbia užjaučiame vyr. inžinieriui PETRUI VIEDERIUI dėl jo tėvo mirties.

Dėl tragiškos brangaus brolio mirties nuoširdžiai užjaučiame PETRĄ ir STASĮ KIRSAUS. „Gintaro“ kolūkio statybininkai

Anykščių TSO darbuotojų kolektyvas nuoširdžiai užjaučiame STASĮ MASIULĮ dėl jo tėvelio mirties.

Rokiškio septyniosios kelių statybos valdybos kolektyvas nuoširdžiai užjaučiame JONĄ NAKUTĮ dėl jo sesers mirties.

Redaktorius ST. VINCIONAS

Mirus buvusiam „Aukštakalni“ kolūkio vyr. buhalterii LEONUI LADAUSKUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą. „Aukštakalni“ kolūkio specialistai

Nuoširdžiai užjaučiame vyriausią inžinierių PETRĄ VIEDERĮ dėl mylimo tėvo mirties. Anykščių MK statybininų aikštelių darbų vykdytojai ir meistrai

Nuoširdžiai užjaučiame PETRĄ VIEDERĮ, mirus mylimam tėveliui. Anykščių MK administracija

PETRUI VIEDERIUI Tegu nuoširdūs užjaučiantys žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Anykščių MK profsąjunginė organizacija

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 6-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникшяйского районного комитета КП Литвы и Аникшяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuovės Anykščių skyrius, Pergalės 35. Spaudė Ukmergės spaustuovė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11,267 Užsak. Nr. 1338